

Pastorale brief

Editie 6 - 20 mei 2020

Parochies H. Norbertus, H. Christoffel en Thomas a Kempis

Samen zijn en blijven we kerk, in goede en slechte tijden

Pastoor Ton Huitink

Contact zoeken

De veiligheidsvoorschriften die in ons land van kracht zijn, vallen ook zwaar bij uw team van pastores. Wij missen het dagelijks contact met u, onze parochianen. We proberen dit op te vangen door met velen een telefoontje te plegen om zo te laten weten dat we aan u denken. Het aantal telefoontjes weegt natuurlijk niet op tegen het grote aantal parochianen voor wie wij de pastorale verantwoordelijkheid dragen. Het is een druppel op een gloeiende plaat. Naast de vele telefoontjes ontvangen en beantwoorden we ook vele mailtjes. Of het nu via de tele-

foon of de mail is, ieder van ons ervaart hoezeer parochianen het waarderen dat er aan hen wordt gedacht door het team.

Online

Vrij kort na het besluit om geen kerkelijke vieringen meer te houden, is het team begonnen om vanuit de OLV basiliek de dagelijkse Eucharistie via internet live uit te zenden. Hierover leest u meer in de bijdrage van diaken Fokke van Dalen, verderop in deze pastorale brief. Het blijkt een goede keuze te zijn, want iedere dag vieren enkele tientallen gelovigen met ons mee.

Denken aan opstarten

Natuurlijk blijft het gemis van gezamenlijk vieren in de kerk bestaan. Toch daagt er ook wat hoop nu er meer toegestaan lijkt te gaan worden. Hopelijk worden ook kerkelijke vierin-

gen weer toegestaan, al zal dat waarschijnlijk zijn met een gering aantal kerkgangers en zonder volkszang. Het gevaar van aerosolen (fijne deeltjes die door de lucht zweven) is een te groot risico voor besmetting. Parochiebesturen en pastoraal team zijn druk doende om de kaders voor een opstart van vieringen vast te stellen. Daarbij zijn de beperkende maatregelen die door de (kerkelijke) overheid worden opgelegd leidend.

Voorzichtig

De mensen in de locaties krijgen deze week een document aangereikt, dat hen moet helpen om hun kerk zo in te richten dat aan die voorschriften wordt voldaan. Het IDB (Interim Dagelijks Bestuur) toetst daarbij de plannen die lokaal worden gemaakt. Het is nu al duidelijk dat we niet direct in alle kerken zullen gaan beginnen met vieringen. We gaan voorzichtig te werk om ervaring op te doen ten behoeve van een zo veilig mogelijke opstart.

Realistisch

Natuurlijk zal dat her en der vragen oproepen. 'Waarom in die kerk wel, waarom hier niet?' Ik vertrouw er met de parochiebestuurders en pastores op, dat iedereen er begrip voor zal hebben. Niet alles wordt als vanzelfsprekend hetzelfde als voorheen. Het virus is de wereld nog lang niet uit. Iedere dag worden velen besmet en soms sterven er mensen. Het zijn er gelukkig niet meer zoveel als eerst en koesteren we hoop. Maar wij zullen ons moeten blijven aanpassen zolang er geen vaccin is gevonden. In onze parochies doen wij wat redelijkerwijs kan en mag, maar dat zal anders zijn dan we gewend zijn geweest.

Samen

Wij vertrouwen op uw medewerking en begrip. Wij blijven ons best doen om de geloofsgemeenschappen te steunen. Ook voor bestuursleden en pastores is het een zoektocht naar wegen die haalbaar en begaanbaar zijn. Want net als onze overheden moeten wij 100% goede beslissingen nemen terwijl wij maar voor een beperkt percentage aan informatie hebben.

Samen zijn en blijven we kerk, in goede en slechte tijden!

Een blik op de Paaskaars

Pastoor Victor Maagd

Vanaf het moment waarop in onze parochies de online vieringen zijn gestart, doen wij dat in samenwerking met de Emmaüsparochie in de Noord-Oostpolder. Victor Maagd (42) is er pastoor en hij participeert regelmatig in de online vieringen. Sinds twee weken wordt op zaterdag de Eucharistieviering uitgezonden vanuit de Sint Michaëlkerk te Emmeloord. In deze pastorale brief vertelt hij over een bijzonder element in die kerk.

Geen confectie

Wie de online viering op zaterdag heeft bekeken, ziet op het priesterkoor de paaskaars prominent opgesteld. Op zich niet bijzonder want ieder katholieke kerk heeft een Paaskaars. En in de Paastijd staat deze 50 dagen centraal, letterlijk en figuurlijk. Wat misschien bijzonder is, is dat de kaars niet uit een catalogus komt. Ik heb hem zelf versierd.

Een stralend teken

De Goede Week en Pasen liggen al weer enige tijd achter ons. We hebben haar, vanwege de ons bekende redenen, niet kunnen vieren zoals we dat altijd gewoon waren. Of misschien toch ook wel... Op Paasmorgen was de Paashoogmis via Omroep Flevoland te volgen vanuit de Sint Michaëlkerk voor de Emmaüsparochie. Zo hebben velen van u hopelijk toch een Paasgevoel kunnen krijgen. De kerk was feestelijk versierd met tulpen, kaarsen en kleurige vaandels. Zij presenteerde zichzelf op haar Paasbest. Van al die kaarsen is er één de belangrijkste: de Paaskaars. Misschien is hij u opgevallen of heeft u hem gezien bij een bezoek aan de kerk.

Ook dit jaar is er in de kerk van Emmeloord, net als in de andere vier kerken van de Emmaüsparochie, een nieuwe paaskaars ontstoken. Een jaar lang zal hij ook in de Sint Michaëlkerk branden, een stralend teken van de verrezen Heer. De versiering op de paaskaars in de kerk van Emmeloord is door ondergetekende gemaakt. Graag licht ik de symbolische afbeeldingen op de kaars even toe.

Christus

Om te beginnen moet ik zeggen dat de kaars zélf niet door mij is

gemaakt. Die is als blanco kaars besteld bij de kaarsenleverancier. Ik heb hem alleen versierd. Een paaskaars kent altijd een aantal vastgestelde versieringen. Zo zijn de gebruikelijke symbolen van het kruis en het jaartal aangebracht. Hetzelfde geldt voor de α (alpha) en de ω (omega). Die eerste en laatste letter van het Griekse alfabet verwijzen naar de Christus die het begin en einde van alles is. Ook de wierookkorrels ontbreken niet. Zij symboliseren de kruiswonden van Christus.

Geen bloemen maar bijen

In voorgaande jaren heb ik de paaskaars versierd met geometrische patronen, bloemen of, zoals in 2019, met tulpen. Dit jaar heb ik wat specifiekere symbolen aangebracht. Zo zijn op de kaars van 2020 bijen, zeshoekige honingraat-accenten en boompjes te zien. De boompjes dragen oranje vruchten. De bijen mogen verwijzen naar de materie waarvan de paaskaars is gemaakt: bijenwas. Maar de bijen voeren ook terug op de symbolische uitleg die klassieke filosofen en later de christelijke kerkvaders gaven aan bijen, honing en de bijenkorf.

Eén familie

Als enig volk in het dierenrijk leven bijen samen in één huis,

zo stelt de kerkvader Ambrosius van Milaan (339-397). Als één zelfstandige familie wonen zij in één huis. Hierin ziet hij het beeld van de kerk. De bijenkoning, die het volk voorgaat en leidt, is het beeld van Christus. Via de natuurwetenschappen hebben we later in de tijd ontdekt dat niet een koning maar een koningin haar bijenvolk leidt. Dit kon Ambrosius niet weten en doet het mooie beeld m.i. niet tekort. De Oranjeboompjes willen ons herinneren aan dit bijzondere jaar 2020 waarin we, hoe dan ook, 75 jaar bevrijding gedenken en vieren.

Dubbele boodschap

En zo draagt deze paaskaars een dubbele boodschap. De kaars is het beeld van de verzezen Heer die ons, door zijn eigen lijden, sterven en verrijzen van de uitzichtloosheid van de dood heeft bevrijd. Maar, kijkend naar de oranjeboompjes, herinnert hij ook aan de vrijheid waarin wij sinds 75 jaar mogen leven en ademen. In beide opzichten is de paaskaars werkelijk een stralend teken van Leven.

Kaarsje opsteken

Jaap Scholten, priester

Over de horizon

Zo langzamerhand begint het aan de horizon te gloren, dat de kerken eerdaags weer open mogen gaan. En we weer samen kunnen vieren. Wellicht eerst nog wat voorzichtig, in een beperkt aantal kerken. En ook het aantal mensen dat dan bijeenkomt, zal de eerste tijd nog wel aan een maximum gebonden zijn. Trouwens, het valt te verwachten dat er ook mensen

zullen zijn die enige terughoudendheid zullen betrachten met het brengen van een bezoekje aan een kerkgebouw.

Meimaand

Als voorschot daarop zijn op diverse locaties de kerkdeuren op bepaalde tijden al weer open gezet. Om mensen de gelegenheid te geven om even in de hun vertrouwde omgeving en bij de Heer te gaan buurten. Even een kaarsje opsteken. En zeker in de meimaand: bij Maria. Zo werd dit idee ook in Steenwijkervold geboren. Het begon bij de locatieraad. Vervolgens werden vrijwilligers gezocht om de kerk open te zetten en om in de ga-

ten te houden dat er niet teveel mensen tegelijk de kerk zouden betreden. En dat ze ook niet te dicht bij elkaar zouden zitten. Als priester ben ik gevraagd of ik daar eveneens een rol in wilde spelen.

Rozenkrans

Zo gezegd, zo gedaan. Besloten werd om zowel op zaterdag als op zondag de Sint Andreaskerk in de ochtend vanaf 10.30 tot 12.00 uur open te stellen. Ik besloot om op de zaterdagochtend daar bij te zijn. Al was het maar om even aan bezoekers te kunnen vragen hoe het met hen gaat. Zo kwam ik met iemand in gesprek en stelde ik voor om een keertje de Rozenkrans te bidden. Dat voorstel viel in goede aarde. Er waren op een gegeven moment drie mensen in

de kerk. Toen hebben we samen de Rozenkrans gebeden. En dat doen we nu elke keer.

Toevluchtsoord

Het blijkt dat er wel animo voor is. Een aantal mensen komt stevast elke keer. Anderen incidenteel. Meestal bekende gezichten. Maar toch zag ik ook iemand die ik nog niet kende. De Kerk is een vertrouwde plaats voor veel mensen. Misschien ook wel als een soort van ankerplaats, een stukje zekerheid die mensen al vanaf hun jeugd met zich meedragen. En die kerk vervult in onzekere tijden als de huidige, voor hen een rol als toevluchtsoord. In duistere tijden even een lichtje laten schijnen: is dat niet voor veel mensen de motivatie om een kaarsje op te steken? En dan met name bij Maria, die ons als moeder geruststelt en ons laat voelen dat we even mogen thuiskomen.

Huwelijk in Coronatijd

Jeanne Gerretzen-Veldhuis

Vrijhouden

Graag maak ik u deelgenoot van een bijzondere gebeurtenis in mijn leven en ons gezin in deze tijd van corona. Al vele maanden geleden werd ons meegedeeld, dat we 15 mei 2020 vrij moesten houden voor het huwelijk van onze vierde en jongste dochter Mieke met haar Dennis. Al net zo lang staat er dus een streep door die bladzijde in onze agenda. De kaarten waren verstuurd en alles wat maar nodig is ter voorbereiding op de trouwdag was geregeld. En toen kwam corona... Eerst leek het nog

wel goed te komen. Maar een huwelijksfeest met maximaal 30 personen op anderhalve meter afstand is natuurlijk niet wat je je voorstelt voor DE dag. En dus werd het doorgeschoven naar september en weer was alles geregeld. Alleen de muziekbond kon niet op de nieuwe dag, maar er zijn meer bands, nietwaar?

Dus toch nog...

Helaas werd in de loop van de tijd duidelijk, dat ook september vast niet haalbaar zou zijn. Weliswaar zouden er dan maximaal 100 gasten mogen zijn, maar hoe kun je gezellig samen zijn en dansen op die anderhalve meter afstand van elkaar?

En toen kwam ineens, zo'n twee weken vóór 15 mei, het bericht dat er tóch getrouwd zou worden. Op de fiets kwamen wij allen, óók het bruidspaar, naar het gemeentehuis in Zwolle waar zij in bijzijn van beide ouders en de getuigen elkaar hun ja-woord gaven. Gelukkig was al gekozen voor een korte bruidsjurk. De ambtenaar zorgde voor mooie woorden en een ontspannen sfeer. De zaal was ingericht met stoelen die twee aan twee keurig op anderhalve meter afstand stonden. Ondanks alles toch een prachtig moment, waarbij ik als moeder van de bruid uiteraard wel een traantje wegpinkte.

Klein feestje

Ondertussen werd op het plein vóór het gemeentehuis door broers en zussen, mét toestemming en rekening houdend met het toegestane aantal van maximaal 30 personen (inclusief degenen die binnen waren), een klein feestje voorbereid. De fietsen van het bruidspaar werden versierd, er waren ballonnen, champagne en wat lekkers en

er werd volop bellen geblazen toen het bruidspaar naar buiten kwam. Natuurlijk stonden we ook daar weer gehoorzaam op anderhalve meter. Feliciteren ging via handkusjes, elleboogstoten, zwaaien en elkaar toelachen. Het was niet anders, maar wat hadden we elkaar toch graag even omhelsd...

Taart

Een uur na aankomst op het gemeentehuis gingen we allemaal weer huiswaarts. Het bruidspaar op hun versierde fietsen met blikjes 'just married' er rammelend achteraan. En ook wij stapten op de fiets naar huis. Hopelijk mag en kan het feest over niet al te lange tijd nog plaatsvinden. Die middag werden we verrast met heerlijke zelfgebakken 'bruidstaart', door

het stel zelf gebakken en rondgebracht. De jurk en het pak waren vervangen door spijkerbroek en trui, want die mogen nóg een keer worden gebruikt.

Geluk

Een onvergetelijke trouwdag én – eerlijk is eerlijk – ook wel helemaal passend bij Mieke en Dennis die altijd het beste maken van wat op hun pad komt en niet snel bij de pakken neerzitten. Deze aangepaste bruiloft zal zeker niet afdoen aan hun geluk! We blijven met elkaar uit-

kijken naar het moment, waarop er weer 'gewoon' feest gevierd kan worden. Maar deze voorpret hebben we in elk geval al gehad!

Vieringen online Uitzendingen vanuit de O.L.V. Basiliek te Zwolle

Gedurende de periode zonder openbare vieringen in de kerken van onze parochies gaat de eredienst toch door. Het pastoraal team verzorgt iedere dag een Eucharistieviering die via het internet wordt uitgezonden. Op maandag om 18.30 uur, op andere weekdays om 19.00 uur en op zondag om 10.00 uur. De vieringen zijn te vinden op:

[Facebook.com](https://www.facebook.com/basiliek.olv zwolle.3/)

zoek op 'basiliek.olv zwolle.3'

[Youtube.com](https://www.youtube.com/channel/UC...)

zoek op 'Eucharistievieringen OLV basiliek Zwolle'

De techniek achter online vieren

Fokke van Dalen, diaken

Al gauw nadat de intelligente corona lock-down de kerken parten ging spelen, ontstond het idee om in ieder geval vanuit één kerk de vieringen live te gaan streamen.

Welkome hulp

Natuurlijk lijkt zo iets dan simpel om uit te voeren maar dat is echt een vergissing. In de eerste periode leerden wij al snel dat er steeds verbeteringen doorgevoerd moesten worden. Gelukkig kwam er hulp uit de gemeenschap van de Basiliek OLV Tenhemelopneming in Zwolle. Marcel en Inge Logtenberg leerden aan pastoor Ton Huitink en ondergetekende de vaardigheid

om direct vanuit Facebook uit te zenden. Met de telefoons van de pastoor en de diaken en een ter beschikking gestelde driepoot werd een live inlog gerealiseerd op het Facebook-account van de OLV-basiliek te Zwolle. Op dat moment had het account een groot bereik met circa 500 volgers. Maar helaas, het geluid liet nog te wensen over wegens de weerklink in de kerk zelf. En ook de instellingen van het beeld-

scherm vergden nadere studie: wij wilden een liggend beeldformaat en werden soms verrast met de staande variant.

Vorderingen

Pastoor Victor Maagd uit Emmeloord kwam met een passende oplossing voor het geluid. Hij heeft de beschikking over geluidsboxen en die hebben wij vlakbij de opname-apparatuur geplaatst. Zo omzeilden wij de galm in de kerk en dat leidde tot een aanzienlijke verbetering. Daarnaast bewerkte pastoor

Huitink de live opname op Facebook tot een filmbestand dat op een later moment via internet

op het meer toegankelijke YouTube terug te vinden zou zijn.

Toen was er Mevo

Een volgende verbeteringslag konden we slaan door een tip van Gauthier de Bekker, een pas tot diaken gewijde priesterstudent in het aartsbisdom. Gauthier wees ons op de mogelijkheden van het Mevo-systeem dat op sommige plekken in het bisdom door collega's werd gebruikt. Het systeem werkt via bluetooth en stuurt geluid en beeld centraal naar een iPad voor bediening door één enkele persoon. Intussen werken we alweer een poosje met dit systeem, dat zowel overzichtsbeelden als close-ups mogelijk maakt in een hoge kwaliteit. Hierdoor zijn de opnamen levendiger en wordt het gevoel van direct contact bevorderd.

Mensenwerk

Een niet onbelangrijke verbetering kwam tot stand zonder technische hoogstandjes. De voorgangers leerden gaandeweg om de lege kerkbanken in de basiliek te negeren en niet langs maar in de camera te kijken. Met wat fantasie lukt het dan ook om achter dat koude glazen oog de toekijkende mensen gewaar te worden en gericht contact met hen te maken. En buiten beeld mogen wij vertrouwen op zang en muziek van cantores en organist die zich steeds beter aanpassen aan de nieuwe situatie.

Kijkcijfers

Zo wordt als ware het pastoraal werk uitgebreid met film, regie en editing. Professioneel zijn we natuurlijk niet. Maar toch verheugen wij ons over deze mogelijkheid. En ook al zijn kijkcijfers niet zaligmakend, toch zijn wij blij met de belangstelling voor de online vieringen. Op weekdays vieren per dag zo'n 30 parochianen live mee en zijn er in totaal gemiddeld 150 kijkers. Op de zondag zijn er meestal zo'n 90 live kijkers en uiteindelijk circa 375 weergaven.

Uitzien

Dankzij de techniek kunnen wij in deze vreemde tijd toch met elkaar vieren. Daar zijn wij blij mee en wij doen het graag voor u. Maar tegelijk zien we erg uit naar het moment, waarop wij elkaar weer in levende lijve mogen ontmoeten om samen te bidden en te zingen in een onbezorgde kerkelijke viering zonder beperkingen.

Gebed voor het ontvangen van de geestelijke Communie:

Mijn Jezus,
ik geloof dat U
in het Allerheiligst Sacrament tegenwoordig bent.
Ik bemin U boven alles
en wens U in mijn hart te verwelkomen.
Nu ik niet de communie daadwerkelijk kan ontvangen, vraag ik van U de genade van de geestelijke communie.
Omhels mij en zuiver mijn verlangen naar de hemelse Vader.
Draag mij in Uw Geest,
en laat mij nooit van U gescheiden worden.
Amen.